

คนสอนยาก

ความที่เคยฝึกสมาธิมาหลายสำนักหลายวิธี ทำให้การฝึกสมาธิตามแนววิชาธรรมกาย เป็นไปไม่ราบรื่นเท่าที่ควร เพราะเกิดอาการ “รักของใหม่เสียดายของเก่า” อย่างที่ว่าไปแล้ว อีกทั้งความคุ้นเคยเป็นส่วนตัวกับคุณไชยบุญย์มีมาก แล้วเรื่องเหลวไหลที่เคยทำตามประสาหนุ่ม ๆ ก็ยังตัดไม่ขาด เมื่อนั่งสมาธิกับคุณไชยบุญย์ ก่อนที่จะได้พบคุณยาย สติจึงแจลบอกนอกทางบ่อย ๆ คุณไชยบุญย์รู้สึกหนักใจกับอาตมามาก ถึงกับนำเรื่องนี้ไปปรารภกับคุณยายในวันหนึ่งว่า “พี่เต๋จนี่ดื้อเหลือเกิน จะฝึกไหวหรือยาย” คุณยายตอบสั้น ๆ ว่า “เอาเหอะน่า”

ระยะหลัง ๆ เมื่ออาตมามาบวชแล้ว ต้องทำหน้าที่ฝึกธรรมทายาท ฝึกเจ้าหน้าที่วัด เจอพวก “ว่างอนสอนยาก” เข้า เอาไปบ่นให้คุณยายฟัง ท่านหัวเราะแล้วเล่าเรื่องที่คุณไชยบุญย์เคยปรารภให้ฟัง ฟังแล้วใจหายวาบ นี่ถ้าคุณยายระอาอาตมาอีกคน ป่านนี้จะไปเป็นโก่แก่ออยู่ที่ไหนก็ไม่รู้

ตั้งแต่นั้นมา ก็เลยเพิ่มความอดทนพรั่สอนศิษย์มากยิ่งขึ้น มีลูกศิษย์หลายคนเหมือนกันมาถามอาตมาตรง ๆ ว่า หลวงพ่อทนสอนคน ๆ นี้อยู่ได้อย่างไร ก็บอกเขาไปว่า จริง ๆ แล้วคนนี้พยศน้อยกว่าหลวงพ่อก่อนหน้านัก ถ้าทิ้งเขา เขาคงเอาตัวไม่รอด บางครั้งก็ต้องเล่าความสอนยากของอาตมาให้เขาฟัง